

प्रमेहः

मज्जा रसौजः पिश्रुतश्च द्रव्याः
प्रमेह्यानां विश्रुतिरेव मेहाः ॥ * ॥

तस्य पूर्वरूपम् ।
“इत्यादीनां मलाकारं प्रायूपं पाणिपादयोः ।
दाहश्चिक्रमता देहे हृत् स्वाहास्यश्च जायते ॥
सामान्यं लक्षणं तेषां प्रभूताविलम्बता ।
दोषद्रव्या विशेषेऽपि तन्संयोगविशेषतः ।
मूत्रवर्णादिमेदेन मेदो मेहेषु कल्पते ॥ * ॥
क्रमेण कफजानां दृशानां लक्षणानि ।
“अच्छं बहुसितं शीतं निर्गन्धसुदकोपमम् ।
मेहलुदक्रमेदेन किञ्चिदाविलपिच्छलम् ॥
दृशो रसमिवात्वर्यं मधुरं चैतुमेहतः ।
सान्द्रो भवेत् पृथ्वितं सान्द्रमेहेन मेहति ॥
सुरामेहो सुरातुल्यसुपर्णश्च मधोवनम् ।
संहरलोमा पिष्टेन पिष्टवद्गुलं सितम् ।
शुक्राभं शुक्रमिश्रं वा शुक्रमेहो प्रमेहति ।
सूत्राण्यु सिक्रतामेहो सिक्रतारूपिणो मलान् ।
शीतमेहो सुबहुषो मधुरं भृशशीतलम् ।
शनेः शनेः शनेर्मेहो मन्दं मन्दं प्रमेहति ॥
जालातन्त्रयुतं मूत्रं जालामेहेन पिच्छलम् ॥”
क्रमेण पित्तजानां यस्यां लक्षणानि ।
“गन्धवर्णरसस्यैः चारेण चारतोयवत् ।
नीलमेहेन नीलाभं कालमेहो मचीनिभम् ।
हारिद्रमेहो कटुकं हरिद्रासन्निभं दहत् ॥
विषं माञ्जिष्ठमेहेन मञ्जिष्ठासंज्ञोपमम् ।
विससुष्यं सलवणं रक्ताभं रक्तमेहतः ॥ * ॥
क्रमेण वातजानां चतुर्थां लक्षणानि ।
“वसामेहो वसामिश्रं वसामं मूत्रवेषुहुः ।
मज्जामं मज्जमिश्रं वा मज्जमेहो सुहुर्महुः ॥
कषायं मधुरं रूचं चौरमेहं चदेदुधः ।
हस्ती मत्त रवाजसं मूत्रं वेगविवर्णितम् ।
सलवीकं विवडश्च हस्तिमेहो प्रमेहति ॥ * ॥
कफजादिमेदेन तेषामुपद्रवाः ।
“अविपाकोऽरुचिच्छर्दिर्निदानाशः सपीनसः ।
उपद्रवाः प्रजायन्ते मेहानां कफजन्मानम् ॥
वस्तिमेहनयोस्तोरो सुष्वावदरणं च्वरः ।
दाहस्तृष्णान्निका मूर्च्छा विड्मेहाः पित्तजन्मा-
नाम् ॥
वातजानामुदावर्णः कम्पद्दृश्यलोलताः ।
मूलसन्निद्रता श्लेष्ः कासः श्वासश्च जायते ॥”
अरिष्टलक्षणम् ।
“यथोक्तोपद्रवारिष्टमतिप्रसृतमेव च ।
पिड्कापीडितं गाढं प्रमेहो हन्ति भागवम् ॥
जातः प्रमेहो मधुमेहिनो वा
न साध्यरोगः स हि बीजदोषात् ।
ये चापि केचित् कुलजा विकारा
भवन्ति तांश्च प्रवदन्त्यसाध्यान् ॥ * ॥
सर्वं एव प्रमेहास्तु कावेनाप्रतिकारिणः ।
मधुमेहत्वमायान्ति तदासाध्या भवन्ति हि ॥
मधुमेहे मधुसमं जायते स किञ्चिद्विधा ।
कुड्धे धातुचयाद्वायौ दोषादुत्पद्येत्तथा ॥
आहतो दोषलिङ्गानि शोऽनिमित्तं प्रदर्शयन् ॥

प्रमेहः

चीरः चगान् चगान् पूर्वो भजते हृच्छ-
साध्यताम् ॥
मधुरं यच्च मेहेषु प्रायो मध्विव मेहति ।
सर्वेऽपि मधुमेहास्ता माधुर्ग्याश्च तनोरतः ॥ * ॥
प्रमेहिनो यदा मूत्रमनाविलमपिच्छलम् ।
विषदं तिलकटुकं तदारोग्यं प्रचक्षते ॥”
इति माधवकरः ॥
अस्य दशविधप्रिड्काः पिड्काशब्दे द्रव्याः ॥
अथ प्रमेहस्य चिकित्सा ।
“श्यामाककोद्रवोद्वाला गोधूमच्यकावटी ।
कुलत्याः कथिता भोज्ये पुराणा मेहानां हिताः ॥
यवाम्रविक्रतिर्मुद्गाः शालयः श्लिकिकास्तथा ।
तथा तिलानि शाकानि जाङ्गलाः पञ्चिण्यो
नृगाः ॥
उद्वालो वनकोद्रवः ॥ * ॥
प्रमेहो गुडदुग्धान्यतेजसकसुराः सदा ।
अम्बेक्षुरसपिष्टान्नानूपमांसानि वर्णयेत् ॥ * ॥
सुस्ताहरीतकौलीयेः कटुफलेन कृतं हृतम् ।
पीतं मधुयुतं हन्ति प्रमेहं कफहेतुकम् ॥ * ॥
पटोलनिम्बामलकान्दतानां
पिवेत् कषायं मधुना समेतम् ।
उशीरलोध्रान्जन्मन्दनानां
तथा पिवेत् पित्तनिमित्तमेहो ॥ * ॥
पाठाशरीषडुःशशांजातितित्दककिंशुकैः ।
कपित्थस्य भिषक् कायं हस्तिमेहे प्रयोजयेत् ॥
पाठादिभिः सहितस्य कपित्थस्य कायम् ।
गुडद्रव्याः खरसः पयो मधुना सर्वमेहजित् ।
हरिद्राचूर्णयुक्तो वा रसो धात्राः समाधिकः ॥
मधुना चैफलं चूर्णमथवाप्तजतुद्गवम् ।
लोहजं वाभयोत्थं वा लिङ्गान्मेहनृष्टत्ये ॥ * ॥
चन्द्रप्रभावाचामुस्ताभूनिम्बसुरदारवः ।
हरिद्रातिविषा दाहोऽपिप्यलौभ्रजचिक्रकम् ॥
त्रिट्फली पत्रकश्च लगेला वंशलोचना ।
प्रत्येकं कर्षमात्राणि कुर्यादेतानि बुद्धिमान् ॥
धान्यकं त्रिफला चयं विड्ङ्गं गजपिप्यली ।
सुवर्णमाचिकं चोषं द्वौ चारौ लवणत्रयम् ॥
एतानि टङ्गमात्राणि संयुज्जीयात् पृथक् पृथक् ।
दिकवेहतलोहं स्यात्तुष्करां सितता भवेत् ॥
शिलाजलचकवं स्यादट्टो कषायं गुग्गुलीः ।
विधिना योजितेरेतेः कर्तव्या गुटिका शुभा ॥
चन्द्रप्रभातिविख्याता सर्वरोगप्रणाशिनी ।
निहन्ति विश्रुतिं मेहान् हृच्छमृष्टविधं तथा ॥
चतस्रश्चाशरीरस्तदम्ब्राघातांश्चोदश ।
अच्छट्टिं पाकुरोगं कामलाश्च हलौमकम् ॥
कारवं शसं तथा कुड्धमपिमाम्बमरोचकम् ।
वातपित्तकफथाधीन् वस्त्रा दृष्या रसायनी ॥
समाराध्य शिवं तस्मान् प्रयत्नाद्गुटिकामिमाम् ॥
प्राप्तवांश्चन्द्रमा यस्मान् तस्माच्चन्द्रप्रभा स्रुता ॥
चन्द्रप्रभाकर इति लोके । चोषं त्रिकटु । द्वौ
चारौ सर्जिकायवचारौ । लवणत्रयम् । सैन्धवं
रुचकशापि विड्ङ्गं लवणत्रयमिति चन्द्र-
प्रभादिर्वटिका ॥ * ॥

प्रमेहः

प्रमेहपिड्कानां प्राक् कार्यं रक्तविमोचनम् ।
पाटनश्च विपकानां ततो ब्रह्मविधिः स्रुतः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
(अस्य सकारणपूर्वरूपसम्प्राप्तयस्योपद्रवश्च ।
यथा,—
“त्रिदोषकोपनिमित्ता विश्रुतिप्रमेहविकारा-
श्चापरेऽपरिसङ्ख्याः । तत्र यथा त्रिदोषप्रकोप-
प्रमेहानभिनिर्वर्णयति तथानुयाख्यास्यामः ।
इह खलु निदानदोषद्रव्यविशेषेभ्यो विकाराणां
विधातभावाभावप्रतिविशेषा भवन्ति । यदा
स्रुते त्रयो निदानादिविशेषाः परस्परं नाशु-
वधन्त्यथाप्रकषांश्वलीयांशो वानुवर्णन्ति न
तदा विकाराभिनिर्वृतिः । चिराद्वाप्यभिनिर्व-
र्णन्ते तनवो भवन्त्यथवाप्यथोक्तसर्वलिङ्गा
विपर्ययेण विपरीता इति सर्वविकारविधात-
भावाभावप्रतिविशेषाभिनिर्वृतिहेतुरुक्तः ।
तत्र इमे निदानादि विशेषाः श्लेष्मिन्निमित्तानां
प्रमेहाणामाश्वभिनिर्वृतिकरास्तद्यथा हाय-
नकथवचीनकोद्वालकनेषधोक्तसुकुन्दक महा-
श्रीहिप्रमोदकसुगन्धकानां नवानामतिवेजमति-
प्रमाणेनोपयोगः । तथा सर्पिष्कृतां नवहरेशु-
माधरूपानां याम्यानुपौदकानां मांसानां शाक-
तिलपल्लपिष्टान्नप्रायसकृशरविशेषीचुविका-
राणां चौरमन्दकदधिद्रवमधुरतरुणप्रायाणा-
सुपयोगी नृजायायामवर्णनस्वप्रशयनासन-
प्रसङ्गो यश्च किञ्चिदिदिरन्योऽपि श्लेष्मेहो
मूत्रसञ्जननः सर्वः सनिदानविशेषः ।
बहुद्रवश्लेष्मा दोषविशेषः बहुवर्णं मेदः मांसश्च
शरीरमेदः सुकं श्लेष्मिन्तश्च वसामज्जाजसीका
रसचौचः सञ्जाता इति द्रव्यविशेषाः ।
अथायामेवां निदानादिविशेषाणां सन्निपाते
चिप्रं श्लेष्माप्रकोपमापद्यते प्रागतिभूयस्वात् ।
स प्रकुपितः चिप्रमेव शरीरे विच्छिन्नं लभते ।
शरीरश्लेष्मिन्त्वात् स विसर्पे शरीरे मेदसैवा-
दितो मिश्रीभावं गच्छति । मेदसश्चैव बहु-
बन्धत्वान्नेदसश्च गुणानां गुणैः समानगुणभूयि-
ष्ठत्वात् स मेदसा मिश्रीभावं गच्छन् दूषयत्येत-
द्विज्ञतत्वात् स विज्ञतो दुष्टेन मेदसोपहितः
शरीरमेदसांश्वार्थं संसर्गं गच्छति । केद-
मांसयोरतिप्रमाणाभिदृष्टत्वात् स मांसं मांस-
प्रदोषात् पूतिमांसपिड्काः शराविका कच्छपि-
काद्याः सञ्जनयत्यप्रकृतिभूतत्वात् शरीरमेदं
पुनर्दूषयन् मूत्रत्वेन परिणमयति । मूत्रवहानां
स्रोतसां बहुवर्णस्त्रिप्रभवानां मेदःश्लेसोपहि-
तानि गुरुणि सुखान्यासाद्वा प्रतिबध्यते । ततः
स्त्रैयं साध्यतां वा जनयति प्रकृतिविकृति-
भूतत्वात् ।
शरीरमेदस्तु श्लेष्मेदोमिश्रः प्रविशन् मूत्राशये
मूत्रत्वमापद्यमानः श्लेष्मिकोरेभिर्दृग्भिर्गोरेप-
द्व्यते वैषम्यहानिदृष्टियुक्तैस्तद्यथा श्वेतशीत
मूर्त्तपिच्छलाच्छ्लिग्धगुरुमधुरसान्द्रप्रसादमर्ह-
स्तत्र येन गुणैर्नैकेनानेकेन वा भूयस्तरसुप-